

[Alvilda Larsen.]

fra staten skal få sine midler og få dækning for udgifterne. Det har været stillet mange gange tidligere i dette høje ting, og der er også fra vor side mange gange svaret på det.

Allerførst vil jeg sige, at der overhovedet ikke er noget modsætningsforhold mellem mit standpunkt angående de direkte skatter i dag og det, som „Land og Folk“, som jeg naturligvis læser, har skrevet og talt om i det sidste års tid. Thi vi er for det første — og det er den højtærede finansminister ikke ubekendt med — ikke modstandere af alle indirekte skatter; det har jeg heller ikke givet udtryk for. Vi er absolut tilhængere af en indirekte beskatning af luksusvarer, af luksuspelse og den slags. For det andet mener vi heller ikke, at vi ingen direkte beskatning skal have — tværtimod. For os drejer det sig om, hvordan fordelingen af den direkte beskatning virker. Nu talte den højtærede finansminister nok så hånligt om millionærerne her i landet. Det kan godt være, at talen om millionærer er en flovse for den højtærede finansminister, men det er den ikke for mig. For mig er talen om millionærerne her i landet i allerhøjeste grad en håndgribelig ting. Tallet på millionærerne stiger stadigvæk år for år, sidste år fik vi 37 eller 40 nye millionærer. Samtidig synker levestandarden, købeevnen i det hele taget, i samtlige arbejderhjem.

Iøvrigt har mit parti heller ikke undladt at pege på andre skattekilder, andre veje at gå. Vi har i sin tid modsat os, at man forringede den eengangsskat, som skulle være en beskatning af de krigsskabte formuer. Ikke blot blev denne eengangsskat næsten halveret, efter at forslaget var gået igennem det høje folketing og det høje landsting, sammenlignet med hvad professorudvalget i sin tid foreslog og antog for nødvendigt at gennemføre. Men dertil kommer, at eengangsskatten ikke engang har givet det, som den skulle — den beløb sig kun til ca. 600 mill. kr.; mig bekendt. Desuden vil jeg pege på, hvad vi også tidligere har peget på, at der stadigvæk snydes ganske kolossalt i skat. Skattesnyderierne beløber sig til henvend 300 mill. kr. om året. Lad os få skik på det, lad os ramme skattesnyderne, derved kan vi hente adskillige millioner! Iøvrigt har vi aldrig nogensinde stemt for alle statens udgifter, jeg tænker på vore militæruddgifter, på Tysklandsbrigaden, de 70 mil. kr. og de 39 mill. kr. o. s. v. Vi kunne spare adskillige millioner på disse områder. Der er som sagt midler at hente masser af steder.

Nu da vi diskuterer skatterne og hører den højtærede finansminister tale med bekymring om, hvorfra staten dog skal skaffe alle de mange penge, der er brug for, kunne jeg tænke mig at stille den højtærede finansminister et spørgsmål, som interesserer vide kredse og flertallet af det danske folk netop i disse dage. Jeg tror, at man fra flertallet i befolkningen med tilfredshed ville hilse en udtalelse fra den højtærede finansminister om, hvorfra han vil hente midlerne til bl. a. de 1 200—1 300 mill. kr., som den bestillingsliste på våben andrager, som den højtærede udenrigsminister havde med til Washington. Lad os få besked på, hvorfra i al verden den danske stat vil hente penge til at dække disse udgifter med!

Formanden: Det ærede medlem hr. Aksel Møller har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Møller: I anledning af den højtærede finansministers udtalelser om de 90 mill. kr., som han havde i overskud efter sin første opgørelse, skal jeg lige gøre en kort bemærkning.

Jeg kan ikke tro, at den højtærede minister har ret i, at når alle udgifter og indtægter tages i betragtning, og der derudover skal skaffes midler til afskrivningsformål, således som budgetteret, vil staten stå overfor et underskud på 240 mill. kr. Når finanslovsforslaget ved første behandling rummer en indtægt på 1 900 mill. kr. og en udgift på det samme beløb, efter at 200 mill. kr. er overført til afskrivning, tyder det ikke på, at ministerens påstand kan være rigtig, især ikke da disse indtægter er lavt budgetteret i sammenligning med de forskellige indtægter på det sidst aflagte regnskab for 1946—1947 og i sammenligning med de forventede indtægter for 1947—1948, således som det fremgik at den sidste plan. Mit synspunkt må, synes jeg, være rigtigt, at overskuddet fremkommer, efter at de budgetterede afskrivninger over §§ 24 og 26 er afholdt.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det ærede medlem hr. Aksel Møller står svagt i denne debat, idet han ikke som jeg har de tal, som jeg opererer med, skriftligt ved hånden. Jeg havde forsåvidt slet ikke tænkt mig, at der i dag skulle rejses en debat på så ulige vilkår, som det må være for det ærede medlem, at han ikke har det talmateriale, jeg her kan støtte mig til — det talmateriale, jeg naturligvis har til hensigt, hvad jeg også har gjort opmærksom på, at